

ה"ט 33675/06/17 - משה אברמציב, ישראל יעקובוב, איללוב מירזקנדוב, אריאל חיימוב נגד ירון דלבריאן, יעקב דלבריאן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 33675-06-17 אברמציב ואח' נ' דלבריאן ואח'

לפני כבוד השופט אריאל צימרמן
המבקשים:
1. משה אברמציב
2. ישראל יעקובוב
3. איללוב מירזקנדוב
4. אריאל חיימוב
ע"י ב"כ עו"ד רפאל רפאלוב

נגד

המשיבים:
1. ירון דלבריאן
2. יעקב דלבריאן

החלטה

לבקשת המבקשים לעיון חוזר בהחלטתי מיום 15.6.17, בקשה שהגיעה לעיוני היום:

ראשית, אציין כי ההליך של עיון חוזר בהחלטה המביאה לסיומו של ההליך אינו קיים דיונית. מבקשים המבקשים להשיג על החלטתי לפני ערכאת הערעור הנכבדה, בידם לעשות כן. די בכך להביא לדחיית הבקשה.

שנית, למעלה מן הצורך, ולהערותיו של ב"כ המבקשים לעניין התפרשותו של החוק: דבר דבור על אופניו. ברם החוק והפסיקה מוכרים לי היטב. בפרט העובדה שניתנים צווים גם במקרים שאינם בין בני זוג לשעבר דווקא. לא גרסתי כי אין לתת צווים מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת כאשר אין מדובר בבני זוג, ואף תחת ידי יצאו לא פעם צווים שכאלה, במקרים המתאימים. ציינתי את הדברים על מנת לבאר היכן התחלנו, בדברי ההסבר להצעת החוק, תוך שעלינו להזהיר עצמנו שלא להרחיק נדוד הרבה יתר על המידה, ולהפוך את חוק מניעת הטרדה מאיימת לתחליף מלא לבירור טענות שנכון לבררן בהליכים (בעיקר אזרחיים) רגילים. דווקא אותה הלכה נודעה (רע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני) שאליהם מפנים המבקשים מדגימה גם את הפגיעה האפשרית בגלומה במושאי צווים מכוחו של חוק מניעת הטרדה מאיימת והזהירות שבה נדרש בית המשפט לנקוט טרם הפעלת עיצומים מכוחו של חוק זה. פגיעה זו מתעצמת בכך שמדובר בהליך נטול סדר דיון מובנה בתקנות. אין הליך עיקרי. יש רק בקשה. אגרה אין, וניתן לבקש הכל בלא עלות. סמכות מקומית אין. הבקשה אמורה להידון בתוך כשבוע ימים, דיון שהוא לרוב ראשון ואחרון בתיק. הבאת ראיות סדורה אין,

כחלק המובנה בהליך. כאשר המדובר במקרה המתאים, כזה שהמחוקק שיווה לנגד עיניו שמצדיק את ההגנה המהירה על בעל דין החווה הטרדה של הצד שכנגד הצפויה להישנות, ברור שבתי המשפט יסייעו. כאמור, אין לך כמעט עוולה או הפרת הסכם שלא ניתן להגדירה גם כעוכרת שלווה, וככזו היכולה להיכנס להגדרתה הרחבה עד מאד של "הטרדה מאיימת" שבסעיף 2 לחוק. ועדיין, חוק מניעת הטרדה מאיימת אינו תחליף כאמור לכל הדינים האזרחיים (והפליליים). כאשר בית המשפט מוצא כי המדובר בהליך הנחזה כתחליף לנקיטת הליכים אחרים כמקובל, בית המשפט לא יטה לסייע מכוחו של חוק מניעת הטרדה מאיימת, וכך גם כאן.

שלישית, ולגוף הדברים, ועדיין למעלה מן הצורך: גם עיון חוזר בבקשה המקורית לא היה מבסס הצדקה להידרשות להליך מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת דווקא. אפילו לגוף טענת ההטרדה המדובר בתיאורים כלליים ונטולי פירוט, הן לעבר והן לעניין חשש ההישנות. אולם שוב, המדובר בבקשה שבאופן מובהק מבקשת לקשור עצמה בדוחק רב בהוראותיו של חוק מניעת הטרדה מאיימת, שעה שהסכסוך שבין הצדדים נראה כנעוץ בתחומים שליבון המחלוקת בהם נעשה בהליכים אחרים, לא מכוח חוק זה. המחשה גלומה, וזאת כדוגמה בלבד, בהידרשות המבקשים להיסטוריה שתחילתה לפני 20 שנה בהשתלטות נטענת של המשיבים על כספי תרומות, ופירוט דוחות ותחשיבים שהוגשו לרשם העמותות (ס' 25-32 לבקשה). בנסיבות חריגות אלה, לא בכדי לא מצאתי לנהל את ההליך בהתאם להוראות חוק מניעת הטרדה מאיימת אפוא.

כל אלה מביאים לדחיית הבקשה ועל כן החלטתי הקודמת נותרת בעינה. שוב, למותר לציין שכל טענות המבקשים בכל הליך עתידי שיבחרו לנקוט, שמורות להם.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשע"ז, 18 יוני 2017, בהעדר הצדדים.